

mission

Medvind och motvind i Taiwan
På praktik i Kambodja

Finska Missionssällskapet

Besöksadress:
 Observatoriegatan 18
 00140 Helsingfors
 Postadress:
 PB 154
 00141 Helsingfors
 www.mission.fi/fms
 fms@mission.fi
 personlig e-post:
 fornamn.efternamn@mission.fi

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin

Redaktör:

Ann-Christine Marttinen

Pärmbild: Pirkko Iivarinen

ISSN 0357-296X

149. årgången

Chef för svenska sektionen

Marika Björkgren-Thylin

tfn 09-1297 265

Missionspedagog

Camilla Skrifvars

tfn 09-1297 360

**Sekreterare för barn-
och ungdomsarbetet**

Carre Lönnqvist

tfn 09-1297 263

Understödskoordinator

Britt-Helen Lindman t.f.

tfn 09-1297 266

Informatör

Ann-Christine Marttinen

tfn 09-1297 264

Byråsekreterare

Maria Westerling

tfn 09-1297 282

LEDARE

Marika Björkgren-Thylin
 skribenten är chef för svenska sektionen
 vid Finska Missionssällskapet

En av mina bekanta förundrade sig häromdagen hur missionärer finner kraft och inspiration att år efter år arbeta vidare i de små och långsamt växande församlingar, som framförallt präglar de lutherska kyrkorna i Asien. Församlingarna har sällan fler än femtio medlemmar, ofta betydligt färre. Många gånger verkar församlingarnas bakdörr vara minst lika bred som framdörr. I den mån församlingen får nya medlemmar försvinner motsvarande antal tidigare medlemmar och blir inaktiva. Ledarskapet är ofta en svår fråga och att klara av att bemöta medlemmarnas olika behov i en växande församling är en stor utmaning.

Jag höll naturligtvis med om att det säkert är krävande att arbeta i de små församlingarna och i tuffa förhållanden i Asien. Sedan började jag fundera över situationen i Finland. Kärntruppen i en vanlig finländsk luthersk församling är sällan större än femtio personer. Också i våra församlingar arbetar de anställda huvudsakligen med en liten grupp aktiva medlemmar. Ytliga kontakter har man med många, men de verkligen aktiva uppgår sällan till mer än några tiotal. Skillnaderna mellan de lutherska församlingarna i Finland och i Asien är ändå många och tydliga. En av de största gäller ekonomin.

I de finländska lutherska församlingarna är det inget stort ekonomiskt problem att de aktiva medlemmarna är så få. Det stämmer att kollektorna till bland annat missionen minskar om gudstjänstbesökarna blir färre, men de anställdas löner hotas inte och pengar till underhåll av församlingsbyggnader hittas i regel. På de flesta andra håll i världen ser det annorlunda ut. Det är oftast församlingsmedlemmarna själva som står t.ex. för evangelistens lön samt nybyggen eller renoveringar av församlingens utrymmen. Om evangelisten har 500 euro i månadslön och församlingsborna är tjugo till antalet, kräver det att var och en skänker 25 euro i månaden för att församlingen ska få ihop pengar till lönen. I våra öron låter kanske inte 25 euro som mycket pengar, men på de flesta andra håll i världen är det en betydande summa.

I vårt land är det ännu inte aktuellt att överföra det totala ekonomiska ansvaret för församlingarna till församlingsmedlemmarna, men det talas redan om att också de lutherska församlingarna i Finland kommer att bli tvungna att skära ner på antalet anställda och satsa mera på lekmän och frivilliga arbetare om den nuvarande utskrivningstrenden fortsätter. Det finns både styrkor och svagheter i församlingar där medlemmarna bär ett stort ansvar för ekonomi, verksamhet och andlighet. Även om de lutherska församlingarna i Finland ännu lever långt från denna verklighet, är det säkert hälsosamt att ta sig en funderare över vad en utveckling i denna riktning skulle betyda.

Marika Björkgren-Thylin

Den kristna församlingen, då den är som bäst, är ett samfund som skyddar dem som blivit utstötta. I vår vardag borde vi kristna vara beredda på att stå på godhetens sida. Det innebär att vi vågar handla: rätta till det som är orätt, gallra bort det onda, smutsa ner våra händer och bli kritiserade. Är vi redo att göra detta? Herren kallar oss alla till att verka som godhetens ambassadörer.

Aarne Kiviniemi, pastor, verksamhetsledare på Sininauhallitto

Avvänningscentret Tan Ka Wan fick nya utrymmen i Hongkong

Finska Missionssällskapets avvänningscenter för missbrukare Tan Ka Wan har fått nya utrymmen, som invigdes högtidligt av justitieminister Wong Yan-lung den 7 oktober.

Det nya centret, tre envåningsbyggnader, befinner sig på ett berg med en fin utsikt över havet och med utrymme för 40 personer. Avvännningen på Tan Ka Wan sker utan mediciner. Personalens kristna vittnesbörd uppmuntrar till en personlig kristen tro. För närvarande finns det 14 kristna avvänningscenter som regeringen stöder.

Thuso har rehabiliterat handikappade i 20 år

I Botswana fyllde Rehabiliteringscentret Thuso (ordet betyder hjälp) 20 år. På tackfesten den 12 september gav hälsovårdsminister Modukamele verksamheten på Thuso en eloge.

Missionär Helmi Makkonen arbetade för 30 år sedan som barnmorska på missionsstationen i Sehitwa och undrade vart de handikappade barnen försvann efter födseln. Hon började gå omkring i hemmen och hittade barn som var gömda i bakre rum.

Helmi Makkonen arrangerade läger för handikappade med bibelundervisning, bashälsovård och rehabilitering på programmet. Det stora behovet ledde till att Thuso lutherska rehabiliteringscenter grundades i byn Maun.

F.d. elever berättade vid festen om vad centret betytt för dem. Skomakareleven O. Ditau har startat en egen firma. K. Ledimo, som deltagit i intensivterapi, kan nu gå och är med i arbetslivet.

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Namibia växer

Biskop Johannes Sindano invigde en ny kyrkobyggnad i den evangelisk-lutherska kyrkans yngsta församling i södra Namibias huvudstad Keetmanshoop.

Församlingen, som fick namnet Halleluya, har i 27 års tid samlats än under träd, än i den lokala metodistkyrkan. Halleluya har ca 500 medlemmar och antalet ökar, då församlingen nu har en egen kyrka.

Stadsfullmäktige Hilma Nikanor tackade kyrkan för dess samhälleliga engagemang och bad församlingen satsa speciellt på ungdom.

Jordbävningsoffren försöker få tak över huvudet i Pakistan

Den 29 oktober förstördes åtminstone 4000 hus i Balochistan, i västra Pakistan i en jordbävning, som mätte 6,4 på Richters skala. Enligt Unicef blev 70 000 människor hemlösa.

Befolkningen på jordbävningområdet oroar sig över hur de skall kunna få tak över huvudet på både barn och

åldringar inför den kommande vintern. Inflationen, som i september var 23,9 procent, har slukat deras kontanta pengar.

– Matpriserna stiger varje månad, säger Dildad Khan och försöker rädda det som räddas kan från ruinerna där hans lilla butik tidigare stod.

– Efterskalven skrämmer mig, men det finns inget annat alternativ än att fortsätta vardagen med mina tre små barn, säger Zakia Bibi, 25.

Källa: Den humanitära nyhets- och analystjänsten IRIN

Finska Missionssällskapet bygger växthus i Bolivia

På 5000 meters höjd i byn Sayhuan i Anderna byggs växthus, som ger byborna färsk grönsaker året om. För sex år sedan började den lutherska kyrkan i Bolivia bygga växthus i byar, dit det inte ens fanns vägar.

Finska Missionssällskapet stöder Lutherska världsförbundets projekt som satsar både på växthus, vattenledning och toaletter. Målsättningen är att säkra lokalbefolkningens tillgång till mat och förbättra hälsotillståndet i byarna.

Den lutherska kyrkan i Bolivia är en indiankyrka, som har 130 församlingar. Merparten av kyrkans ca 20 000 medlemmar är aimara-indianer. Kyrkan bedriver ett betydande biståndsarbete.

Kumbukumbu

Missionsmuseet får ett nytt namn från början av år 2009: Kumbukumbu, Finska Missionssällskapets museum. Ordet kumbukumbu är swahili och betyder minne.

– Vi vill att Missionsmuseet får ett namn som är lätt att komma ihåg och som berättar något om museets innehåll, säger museichefen Raili Huopainen.

– Museet har fina etnografiska samlingar med material från över 20 länder, föremål som berättar historier. Vi har möjlighet att behandla många aktuella teman som berör kulturmöten, religion och olika livsåskådningar.

Den förnyade utställningen öppnas den 19 januari 2009.

Julgubben har anlänt till Windhoek i Namibia, med vägkost under släden för renarna. Bild: Jouko Martinen

Hamnen i Fangliao med traditionella fiskebåtar ligger mitt i stadens larm. Bilder: Marika Björkgren-Thylin

Medvind och motvind i Taiwan

” I Taiwan är julen framförallt församlingarnas högtid.

Den lutherska församlingen i Fangliao i Taiwan har haft en alldeles särskild plats i Carola Salo-Backs hjärta ända sedan hon anlände dit som ung och ny missionär. Idag är Carola tillbaka i Fangliao.

Det var för 27 år sedan, i september 1981, som Carola Salo-Back (dåvarande Salo) kom första gången till Taiwan. Efter två år i en språkskola där hon studerade taiwanesiska, började Carola arbeta i den lutherska församlingen i Fangliao, ett litet samhälle i sydvästra Taiwan. Den lutherska församlingen hade grundats år 1971. Det fanns också en presbyteriansk församling på orten.

I början av 1980-talet var den lutherska kyrkan i Taiwan (The Lutheran Church of Taiwan R.O.C.) främst utbredd i södra Taiwan. I dagens läge har kyrkan församlingar också kring huvudstaden Taipei på öns norra del. Sammanlagt har kyrkan idag 18 församlingar och uppskattningsvis 1 700 medlemmar.

Efter mellanspel i ett par andra lutherska församlingar i Taiwan samt drygt fyra år av mission bland kinesiska gästarbetare i Israel är Carola Salo-Back tillbaka i Fangliao och Taiwan.

Många förändringar

Mycket har förändrats sedan Carola Salo-Back senast arbetade i Fangliao. Efter att tidigare ha arbetat som ensamstående missionär, återvände Carola nu till Taiwan som fru Salo-Back, gift med Nykarlebybon Lars Back.

– Naturligtvis var det en stor omställning att återvända till Taiwan som gift, berättar Carola, men i ett samhälle där alla förväntas gifta sig och få barn är det en fördel att ha en partner.

Själv säger Lars Back att han har tagit flytten till Taiwan med ro.

– Det har gått bra att flytta till Taiwan eftersom Carola kan språket och hittar överallt. Ibland har det dock känts tungt att inte själv kunna språket och inte få utlopp för sin sociala sida.

Också församlingen i Fangliao hade genomgått stora förändringar. De senaste sju åren hade församlingens evangelist så gott som uteslutande ägnat sig åt socialt arbete bland barn. Ett barnhem har upprätthållits i församlingens utrymmen. Det egentliga församlingsarbetet hade mer eller mindre förfallit. Många av församlingens medlemmar kände sig inte längre välkomna i församlingen. Drastiska åtgärder behövdes.

Den lutherska kyrkans ledning besökte Fangliao upprepade gånger för att utreda hur situationen kunde lösas. Till slut kom man fram till att församlingens verksamhet skulle återupptas i nya utrymmen. Evangelistens ekonomiska förehavanden med den lutherska kyrkan skulle utredas och hon skulle befrias från sitt uppdrag inom kyrkan. Barnhemmet kunde inte längre verka i församlingens utrymmen. Efter detta beslut har Carola Salo-Backs och Lars Backs uppgift varit att få församlingen i Fangliao på fötter igen.

Lars och Carola

Huvudingången till nationalparken Taroko Gorge i Taiwan.

Delikatesser för olika smak och tycken.

Taiwan

Huvudstad: Taipei

Invånare: 22,9 milj.

Invånare under 14 år: 17,3 procent

Religioner: en blandning av buddism och taoism 93 procent, kristna 4,5 procent

Förväntad livslängd: 77,7 år

Invånare som lever under fattigdomsgränsen: < 1 procent

Mobiltelefoninnehavare: 106 procent av invånarna

Finska Missionssällskapets arbete inleddes år 1956, den ekonomiska satsningen är 600 000 euro (2007).

Källa: World Factbook 2008

forts... >>

>> Församlingen återuppstår

– Det var mycket besvär och motgångar med renoveringen av församlingens nya utrymme, berättar Lars Back. Församlingen förväntades stå på egna ben och fick inte ekonomiskt stöd för renoveringen utifrån. Motigt var det också vad vädret beträffade. Hela juni regnade det ofta och spacket vägrade torka i fukten.

Den 6 juli detta år invigdes den nya kyrkan. Nittio gäster från bland annat grannförsamlingarna deltog i invigningen. Kyrksalen rymmer femtio personer.

Sedan mitten av juli har församlingen en ny evangelist, Chen Li Je ”Henk”. Han är nyutexaminerad från det lutherska teologiska seminariet i Taiwan och ivrig i sin nya uppgift.

I dagens läge besöks församlingens gudstjänst av omkring tjugo personer varje söndag. Utöver gudstjänster ordnar församlingen bibelstudier, bönestunder, engelskundervisning samt stödundervisning åt skolelever. Också hembesök utgör en viktig del av arbetet. Församlingsborna delar livets medgångar och motgångar med varandra. Då Carola Salo-Backs telefon ringer är det ofta för att någon församlingsmedlem vill ha stöd i vardagen och kanske ordna en förbönstund via telefon.

Församlingen satsar mycket på den utåtriktade verksamheten. Det är en grundförutsättning för en liten församlings överlevnad att den växer och får nya medlemmar.

– Församlingsmedlemmarna är i nyckelposition när det gäller att värva nya medlemmar, säger Carola Salo-Back. Merparten

av dem som hittar till församlingen har inbjudits av en vän eller släkting.

Ljus i horisonten

När Carola Salo-Back och Lars Back återvände till Fangliao för ett år sedan såg situationen mörk ut. Själva upplevde de att detta var sista chansen för den lutherska församlingen i Fangliao. Om man inte nu lyckades blåsa liv i verksamheten skulle församlingen helt dö ut.

Idag ser situationen lite ljusare ut. Flera av de tidigare medlemmarna har hittat tillbaka. Församlingen har fått kontakt med ett tiotal nya personer som är intresserade och vill veta mera om kristendomen och kanske gå i dopklass. Positivt är det också att det i den lokala gymnasieskolan finns kristna elever och lärare som försöker få till stånd en kristen skolungdomsgrupp. Därtill har församlingen fått en ny entusiastisk evangelist som själv säger att han har kommit till Fangliao för att stanna.

Ännu står dock församlingen inför stora utmaningar, bl.a. skulder sedan renoveringen av den nya kyrklokalen. För att bli ekonomiskt självbärande behöver församlingen nya ansvarstagande medlemmar. Församlingsmedlemmarna samlar själva ihop pengar till evangelistens lön och andra löpande utgifter. Om församlingen ska kunna växa behöver medlemmarna en vision om vad Gud kan göra i deras egen stad och i deras egen församling.

Framförallt vill Carola Salo-Back och Lars Back uppmana tidningen Missionslösare att be om väckelse för Fangliao.

– Fangliao har alltid varit ett utmanande område i Taiwan, templet är många i staden

och verksamheten i dem aktiv. Jämfört med andra delar av Taiwan finns det få kyrkor och kristna i Fangliao.

– Det finns mycket arbete kvar i Fangliao. Vår bön är att fler kristna taiwaneser skulle söka sig till andligt arbete och framför allt att fler ungdomar från den lutherska kyrkan i Taiwan skulle välja att studera teologi. Vi frågar också oss själva var vår insats bäst kommer att behövas i framtiden.

Jul – församlingens högtid

Församlingarna i Taiwan förbereder sig nu för julfirandet. I Taiwan är julen framförallt församlingarnas högtid. Hemma följer de taiwanesiska kristna inte nödvändigtvis några julseder. Till församlingens julfirande hör en julgudstjänst, då det ofta hålls dop, och en julfika som församlingen äter tillsammans. Församlingsmedlemmarna besöker också varandras hem för att sjunga julsånger. En del större församlingar ordnar julkonserter.

I övrigt är julen i Taiwan som på de flesta andra håll i världen kommersiell. Många restauranger och affärer besvärar sig inte alls med att ta bort de färggranna julprydnaderna utan behåller dem året runt.

Om allt går enligt planerna återvänder Carola Salo-Back och Lars Back till Finland i månadskiftet maj-juni. Sina avtalsförsamlingar och understödjare hoppas de få träffa på den tvåspråkiga missionsfesten i Tammerfors den 5-7 juni 2009.

Marika Björkgren-Thylin

Skribenten är chef för svenska sektionen vid Finska Missionssällskapet

Carolans och Lars uppgift har varit att tillsammans med evangelisten Chen Li Je, ”Henk”, få församlingen på fötter.

>> VÄRT ATT VETA

I Kina finns det 310 000 hushåll med inkomster på över en miljon dollar. Det utgör en promille av de kinesiska hushållen. Dessa hushåll äger 41,4 procent av Kinas samlade rikedom. I USA äger den rikaste procenten av befolkningen 33 procent av all rikedom. Detta betyder att de rikaste kineserna kontrollerar en långt större andel av sitt lands tillgångar än motsvarande grupp i USA.

Världens största frukost avnjöts på Taiwan den 13 oktober 2001. 23 291 hungriga och morgonpigga kineser samlades kl 8.00 på morgonen på Chung Shang Stadium, där de satte i sig 1,920 kg bröd och drack 5670 liter mjölk. Morgonstund har guld i mun!

De vackraste julsångerna -häftet trycks år 2008 av Finska Missionssällskapet i 778 000 exemplar och skickas till 17 länder.

2 miljoner människor dog av aids år 2007. Ca 33 miljoner människor bär på hiv. I Finland finns dryga 2300 bärare av hiv.

Finska Missionssällskapet har satt in sina videofilmer, intervjuer och tal på kanalen Youtube. De har fram till 17.11 haft sammanlagt 59 007 tittare. Videon om könsstympning av kvinnor i Etiopien, intervjun med president Martti Ahtisaari och Kristian Meurmans resevideo från Kambodja har fått de flesta tittarna.

Alla filmer kan ses på adressen www.youtube.com/missionfi, dokumentärer och valda intervjuer på www.mission.fi/videot

Ökningen av jordklotets medeltemperatur med en halv grad kan förorsaka hungersnöd åt 50 miljoner, malaria åt 200 miljoner och vattenbrist åt 2 miljarder mer människor än idag.

Finska Missionssällskapet auktionerar gamla frimärken, pengar och kort två-tre gånger per år. År 2008 inbringade auktionerna 23 192 € för missionen.

Morotsmarknaden i Helsingfors i september 2008 inbringade 12 681,91 €.

Källor: HBL 24.7.2008, www.global.finland.fi, www.ktl.fi, www.radio86.se, www.wikipedia.fi, www.nwt.se

Seppo Rissanen
Skribenten är direktor
för Finska Missionssällskapet

DIREKTORNS HÖRNA

Missionärerna ger ett ansikte åt mission

Under den senaste tiden har jag i många sammanhang fått berätta om vad missionärerna nuförtiden gör och inte gör. Speciellt redaktörer, olika ämbetsmän och medarbetare i olika organisationer har ställt denna fråga.

Folk ute i världen rör sig i olika ärenden. Den kristna missionen strävar efter att påverka samhället och därför är det naturligt att redaktörerna vill ta reda på vilka principer som styr verksamheten.

Men hur ser finländarna över lag på mission?

På beställning av Finska Missionssällskapet intervjuade Taloustutkimus ry i september ca tusen 15 – 79 åringar på 99 orter. Resultatet var intressant. Nästan alla finländare har någon slags uppfattning om vad mission är: 58 procent är positivt inställda, 37 procent har både positiva och negativa uppfattningar och 4 procent har främst negativa uppfattningar.

Närmare 80 procent av dem som svarat anser att mission behövs i utvecklingsländerna, att mission driver biståndsarbete, baserar sig på kärlek till nästan och främjar andligt och materiellt välbefinnande. Över hälften anser att mission främjar jämlikhet. Merparten understöder församlingarnas mission.

Hjälperksamhet är den rådande uppfattningen i åldersgruppen under 45 år, över 45-åringarna poängterade spridandet av religion. Kvinnorna och akademiskt utbildade hade en mera mångsidig uppfattning om mission än män och mindre utbildade. De som inte hör till kyrkan förknippar mission med hjälperksamhet, religion och kyrka.

Nästan hälften säger att de gärna donerar medel för mission, en tredjedel gör det inte. De mest villiga understödarerna är kvinnor, över 60-åringar, singlar och lågavlönade.

Missionärernas uppgifter har förändras under åren, men utgångspunkten är den samma. I lokala förhållanden får missionärsrollen olika drag, beroende på i vilken situation kyrkan befinner sig och hur tidigare missionärer har agerat. Det är allt vanligare att finländska missionärer har kolleger, som sänts av kyrkor där våra egna missionärer tidigare har arbetat. På detta sätt vittnar kollegerna tillsammans om Kristi världsvida kyrka.

Missionären vittnar om Guds kärlek genom sitt liv och genom sitt arbete. Tron konkretiseras i det som händer via missionärens arbete och i de människor som hon eller han har sänts till att tjäna. Missionärerna ger ett ansikte åt mission.

Barnen lär sig färger, månader och årstider på engelska med hjälp av sånglekar.
Bilder: Marjatta Kosonen

Livet går vidare – utan mamma

Föreståndaren Bontle Masego önskar att allt fler barn skulle få stöd. Masego har studerat till diakon vid Woodpeckers lutherska seminarium.

Daghemmet i Gabane i Botswana erbjuder vård och stimulans åt trettio barn. En del av barnen är föräldralösa, en del bär på hiv och en del behöver stöd på grund av andra orsaker. Det är tungt att fortsätta leva utan mamma.

Enligt Unicef har mer än 15 miljoner barn runtom i världen förlorat en anhörig på grund av aids. Gamla mor- och farmödrar måste ta hand om sina barnbarn då en hel generation sveps bort. I många länder har staten tagit sitt ansvar och har omsorg om de föräldralösa. Så är det också i Botswana.

Statliga pengar ger ändå inte tillräckligt med sådant stöd som de föräldralösa behöver. Det här blev tydligt åtminstone i byn Gabane,

i närheten av huvudstaden Gaborone, i en av församlingarna inom den evangelisk-lutherska kyrkan i Botswana.

Församlingen började år 2005 hjälpa de föräldralösa och fattiga genom att dela ut matkorgar. I samarbete med områdets socialarbetare kartlades vilka familjer som behövde hjälpen mest.

Samma år började församlingen också bygga ett daghem. Byggnaden stod klar år 2007, efter flere år av hårt arbete. I februari öppnades daghemmet officiellt. Det är en del av församlingens stödprogram för föräldralösa.

Flera barn behöver hjälp

Daghemmet erbjuder gratis vård för trettio barn i åldern 3-6 år, som är i en sårbar livssituation. Bland barnen finns åtta, som har mist båda föräldrarna och fem barn har hiv.

>> Daghemmets föreståndare, diakonen Bontle Masego, drömmer om att få större utrymmen för daghemmet så att det kunde ta emot flera barn. Barnen får förskoleundervisning, ett näringsrikt morgonmål och lunch varje dag. Den grundläggande fysiska vården är viktig. Men Bontle Masego anser att det också är viktigt att svara på barnens andliga och psykiska behov. De vuxna, som finns nära barnen på daghemmet, ger fysiskt, emotionellt och socialt stöd.

Det officiella språket i Botswana är engelska. Det används delvis som undervisningsspråk till exempel i undervisningen av bokstäver, sånger och färger. Annars talas setswana, som är de flesta barnens modersmål.

Plantering, form och färg

Dagen börjar åttatiden på morgonen. Då anländer barnen och byter om till daghemskläder. Före klockan nio äter de ett gemensamt morgonmål och efter det får de leka på daghemmets färggranna gård. Klockan elva delas barnen in i grupper, och då kan de musicera, sagotera eller behandla olika teman under lärarens ledning.

I januari talar barnen om sig själva: om sin kropp, om klädseln, familjen och den egna byn. I mars funderar de på hygien, varifrån maten kommer och talar om påsken. Under den första veckan i augusti behandlas frön och plantering, under den andra veckan växandet och under den tredje veckan sommarens som då börjar på södra halvklotet. I september koncentrerar de sig på bland annat färger och former.

Undervisningsdelen tar ungefär en timme och efter det får barnen leka inomhus: pussla, läsa eller leka med leksaker. De äldre barnen gör förskoleuppgifter. Halvettiden äter barnen lunch. Efter maten får de vila på madrasser innan släktingar eller vårdnadshavare hämtar hem dem.

Huvudansvaret för daghemmet vilar på församlingen i Gabane. Varje söndag samlar församlingen in en kollekt till daghemmet. Verksamheten stöds också av fjorton finländska faddrar. Ibland vill faddrarna skicka en liten överraskning till barnen. Daghemsföreståndaren Bontle Masego påminner om måttfullhet med allt. Den bästa gåvan är en sådan som gläder så många barn som möjligt.

Laura Koivulahti

Skribenten är koordinator för faddrerverksamheten vid Finska Missionssällskapet.
Övers. Jannika Lassus

Aids ökar antalet föräldralösa

I Botswana finns antagligen fler hiv-smittade och personer som insjuknat i aids än i något annat land i världen i jämförelse med invånarantalet. Bland dem som räknas som vuxna har 37 procent hiv eller aids. Man räknar med ca 60 000–80 000 föräldralösa barn i Botswana. (Unicef)

Dagstidningarna i Botswana skriver mycket om de föräldralösa barnens sårbara ställning. Inför landets självständighetsdag skrev dagstidningen Mmegi (26.9.2008) om riskerna för de föräldralösa barnen utsättas för sexuellt utnyttjande. En del av de nya vårdnadshavarna till de föräldralösa barnen säljer vidare den mat som avsetts för barnet och köper alkohol för pengarna.

Kampen mot aids förs med informationskampanjer, genom att dela ut gratis kondomer, erbjuda gratis test och rådgivning och genom antiretroviral behandling för de smittade.

Kom med i kampen mot aids!

Finska Missionssällskapets julinsamling stöder detta år sällskapets hiv/aidsarbete i Afrika och Asien samt hälsovårdsarbetet i Tanzania och Vietnam. Ifall du inte får Finska Missionssällskapets insamlingsbrev på posten, kan du ge en gåva via Sampo 800014-161130. Skriv JULEN2008 i meddelanderutan. Tack för din gåva!

Bli fadder

Mera information om möjligheterna att stöda barnen i Botswana genom faddrerverksamhet fås av Maarit Mäenpää, maarit.maenpaa@mission.fi, tfn (09) 1297 201. Du kan också bli fadder genom att fylla i blanketten på hemsidan www.mission.fi/fadderbarn

Daghemmet stod klart i fjol. Nätet som spänts upp över gården skyddar barnen mot solen mitt på dagen. Läraren Louisa Molete övervakar ordningen i rutschkanan.

Damerna kring kaffebordet är Göta Hägg, Saga Häggblom, Karin Björkgren, Els-Maj Lillhonga, Karin Wikberg, Berit Lager, Ise Granskog och Inga-Lill Björkgren. Utanför bilden: Karin Blomqvist och Marita Bergroth. Bild: Marika Björkgren-Thylin

Julförsäljning med gamla anor

Exakt när Kaustar-Kirilax missionssyfoening startade verkar ingen veta, men det torde röra sig om 1920-talet. Av de nuvarande medlemmarna har flera varit med sedan ungdomstiden, alltså över 50 år.

Bland initiativtagarna fanns Anna Lund och Matilda Björkgren. Anna Lund blev sedermera fru till den legendariske kyrkoherden Tor Krook i Karleby. Matilda Björkgren drömde om att bli missionär, men eftersom man, barn och jordbruk gjorde drömmen omöjlig, ägnade hon sig åt mission på hemmaplan och gjorde "missionsresor" i trakten kring Karleby.

Kaustar-Kirilax missionssyfoening har hållit igång sedan dess. Den har delats och återförenats allt eftersom nya generationer har axlat ansvaret, men den lever kvar. I dagens läge är de aktiva knappa 15 personer och gruppen samlas tre onsdagar i månaden i Wissgården i Karleby. Man dricker kaffe, handarbetar, håller andakt och umgås. Ledare för gruppen är Berit Lager. Många av dagens aktiva gick med i syfoeningen redan som unga. Missionsintresset är något som hängt med sedan barnsben.

I söndagsskolan och i hemmet fick man lära sig att det var varje kristens kallelse att ta ansvar för dem som ännu inte hade hört evangeliet och dem som inte var lika lyckligt lottade materiellt sett. Berättelserna är många. Också syfoeningsdamernas egna barn har offrat sina små slantar till missionen, för att föräldrarna ska hållas friska och så att världens alla folk ska få höra om Jesus.

Männen med på julförsäljningen

Kaustar-Kirilax missionssyfoenings årliga julförsäljning torde vara lika gammal som själva syfoeningen. På den tiden då julförsäljningstraditionen startade var förströelserna färre och julförsäljningen var en av årets höjdpunkter. Syfoeningen är enig om att mäklaren spelar en avgörande roll för hur lönande auktionen blir. Under de senaste decennierna är det pensionerade läraren Gustav Björkgren som oftast hållit i mäklarklubban. Favoritprodukten är limpå, i övrigt säljs hembakt bröd och bulla, hemgjorda matprodukter, hantverk och en del köpta produkter. Därtill ordnas flera lotterier. De inflyttna medlemmen går till församlingens avtalsmissionärer och -projekt. Syfoeningsdamernas män har inte visat något större intresse för gruppen, men till julförsäljningen hittar också männen. Bud-

givningen kan bli hård. Det är en ärsak att produkterna säljs över gängse pris. Pengarna går ju till ett gott ändamål.

Missionsjunta för 30+

Det talas ofta om att missionssyfoeningarna håller på att dö ut. I Karleby finns det hopp om återväxt. I samma utrymmen som Kaustar-Kirilax missionssyfoening använder, träffas också en missionsjunta för yngre kvinnor. En av ledarna för gruppen, Sini Stenberg, berättar att hon länge hade haft en vision om att samla vuxna i sin egen ålder för att både praktiskt och ekonomiskt göra något, främst för barn som är utsatta på olika sätt, såväl i vår närmiljö som i andra länder. Sini lyckades locka med Yvonne Åkerlund, som idag leder gruppen tillsammans med Sini och Magdalena Snellman. Sin första träff höll Wissgårdens missionsjunta i januari 2007. I dagens läge har missionsjuntan sju aktiva medlemmar i åldern 30+ och samlas en gång i månaden för att dela vardagens med- och motgångar och det andliga livet. Missionsjuntans största satsning är den barnfest som ordnas en gång i terminen och som redan har blivit en tradition.

Marika Björkgren-Thylin

Skribenten är chef för Finska Missionssällskapets svenska sektion

Maja Haikolas minnesfond

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till utbildning av ungdomar i Namibia.

Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, Aktia 405526-51425.

Vill du beställa ett blomsterkort med anteckning om gåvan eller få hälsningen publicerad i Mission, kontakta Finska Missionssällskapets svenska sektion tfn 09-1297 282.

Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i januari, skall vara redaktionen tillhanda senast den 12 december 2008.

Margaret Haikola lyckönskas på 90-årsdagen. Tack för kärkomna brev under många år.

Anna-Lisa Klingenberg

Jubileumsresa till Namibia 25.6-9.7.2009

Välkommen på Finska Missionssällskapets jubileumsresa till Namibia 25.6-9.7.2009. Det finns mycket att fira: Finska Missionssällskapet fyller 150 år, de första missionärerna anlände till Namibia för 140 år sedan, den första missionsläkaren sändes ut för 100 år sedan. Resan följer historiska rutter men samtidigt lever vi i nuet, bekantar oss med fest och vardag, mission, kyrka, utvecklingssamarbete, människor och natur.

Reseledare är pastor Maija Kuoppala och pol.mag. Olle Eriksson. Resans pris 2800 euro inkluderar det mesta.

Förfrågning och anmälan till ansvarige researrangören Kalahari Consultants/Olle Eriksson, tfn 050-465 6152, e-post olle.eriksson@fonet.fi.

Bild: Jouko Marttinen

Maria Westerling

Skribenten är byråsekreterare vid Finska Missionssällskapet

Jag har en dröm

KRÖNIKA

Jag har en dröm. Drömmar är bra för hälsan. Det är jag alldeles övertygad om. De håller mig igång, ger lust att leva och kan smitta av sig på andra. Nu tänker jag inte på dagdrömmar, som kan vara en flykt från vardagen. Jag lever med min dröm här och nu.

Jag vägrar bli besmittad av pessimistens syn på livet: du är lämnad åt ditt eget öde.

Det bästa med min dröm är att jag får jobba för den – jag har alltså ett drömjobb!

Utsikten från mitt arbetsrum är egentligen inte innergården i Helsingfors södra stadsdel. Den sträcker sig över storstadsvimlet i Asien och savannerna i Afrika: vackra platser och underbara människor, men vardagen kan vara en kamp för överlevnad.

Utsikten åt andra hållet är Svenskfinland och många som så gärna vill engagera sig för mission. För en tid sedan började vi på svenska sektionen tillsammans med församlingarna bygga upp ett nätverk av kontaktpersoner för mission. Vi behöver varandra, har vi kunnat konstatera. Samarbetet har fått en god början och kan ännu växa till något stort.

När jag var liten fördrev jag ibland tiden med att skriva ner min adress och precisera den i minsta detalj. Jag började med Saltpettervägen och slutade med Universum och allt däremellan. Idag får jag samma hisnande känsla när jag med hjälp av en sökmaskin på internet söker upp mitt hem utgående från rymden. Jag finns med i ett större sammanhang.

Det är här min dröm kommer in i bilden - att vårt engagemang för vår nästa skulle vara lika stort som den kärlek som vi själva mött i Jesus. Inte mindre än så! Det här gäller oss som enskilda kristna, som församling, som kyrka och som kristenhet. Ingen borde behöva uppleva att ens liv inte har någon betydelse för någon annan. Varje människa finns med i Guds sammanhang och finns därför också med i vårt sammanhang. Vårt vittnesbörd blir ett kärlekens vittnesbörd, som trotsar all mänsklig logik om egen vinst och bekvämlighet. Jag vill tro på det.

Det var visst någon annan som också hade samma dröm...

Nora Sjöholm och glad väntan. Bilder: Nora Sjöholms album

På praktik i Kambodja

Efter avslutad preliminärutbildning år 2000 ansökte Nora Sjöholm om praktikantplats via Finska Missionssällskapet. I januari 2007 öppnades dörren äntligen till Kambodja.

Nora Sjöholms missionsintresse vaknade år 1991. Missionsbåten Logos besökte Finland och Nora bad Gud skicka henne någonsans – vart som helst.

Åren gick. Nora utbildade sig till barnmorska, gick på Finska Missionssällskapets preliminärutbildning år 2000 och ansökte flera gånger om praktikantplats utomlands. Gång efter gång kom det olika slags hinder i vägen och dörren förblev stängd. År 2006 bestämde hon sig för att göra ett sista för-

sök. Om det inte lyckades den här gången heller, skulle hon ta det som ett tecken från Gud.

Den här gången fick Nora grönt ljus. Hon sändes som en av Finska Missionssällskapets första praktikanter till Kambodja. Där skulle hon fungera som handledare för två barnmorskor i Ratanakiri i nordöstra Kambodja, vid gränsen mot Vietnam. Arbetet skedde inom en kristen organisation, International Cooperation Cambodia (ICC).

Nora jobbade inom RIDE- projektet, som är inriktat på hälsofrågor och läsundervisning bland minoritetsbefolkningen.

Kulturchock

I januari 2007 landade Nora Sjöholm i Phnom Penh. Där skulle hon stanna i två veckor för att akklimatisera sig och lära sig lite ord och fraser på khmer.

Efter en vecka drabbades hon av en våld- >>

Pipa i mun och barnet vid bröstet gör köandet till klinikmottagningen lättare. / En anspråkslös men viktig port till hälsa i byn Taveng.

” Hon fick höra vid sin ankomst till Kambodja att några kristna i Banlung hade bett för någon, som drabbats av en svår kulturchock. Det var ju hon själv!

>> sam kulturchock och ville bara åka hem. Hur skulle hon som ensam finländare klara av de enkla förhållandena ute på landsbygden? Men hon blev kvar och åkte upp till byn Banlung, som blev hennes hem under tre månader. Från Banlung gjorde hon turer på två-tre dagar till en liten by som heter Taveng. Där bodde de två barnmorskor, som hon skulle jobba tillsammans med.

Från engelska till khmer, från khmer till lokalspråk

Under besöken i byarna var Nora tvungen att använda två tolkar. En som tolkade från engelska till khmer och en från khmer till minoritetsspråken och tvärtom. Att föra samtal blev en långsam process och hon var tacksam för alla ord hon kunde lära sig på khmer. Hon erkänner att motivationen att lära sig språk inte var så stark i början. Men i Banlung och Taveng insåg hon vikten av att kunna lokalbefolkningens språk.

Hälsovårdsförhållandena var enkla, undersökningsmetoderna var bristfälliga och personalen lågt utbildad. På hälsovårdscentralen kunde man få en del basmediciner, som dock ibland docerades fel. De flesta förlossningar i byarna skedde utan professionell hjälp. Nora fick bara se en förlossning på hälsovårdscentralen.

Under sin tid i Kambodja fick Nora också fungera som lärare

i engelska, lära ut hygien, jobba på kliniken i Banlung och ha två veckor semester tillsammans med sin man, som kom på besök. Efter tre månader var hon redo att åka hem.

Saldo efter tre månader

Andligt sett blev praktiken väldigt viktig för Nora.

– Tänk att Gud hade råd att sända mig ända till Kambodja för att förnya relationen till honom!

Hon blev helt beroende av Gud och Hans beskydd. På ett nytt sätt hittade hon en kraftkälla i bibelläsning och bön. Hon blev buren av förböner i Kambodja och Finland. Hon fick höra vid sin ankomst till Kambodja att några kristna i Banlung hade bett för någon, som drabbats av en svår kulturchock. Det var ju hon själv!

Under sin praktik förstod hon hur lite man kan åstadkomma under en kort tid i ett utvecklingsland. Dessutom var det ju frågan om praktik och därför behövde hon inte prestera några stora resultat. En annan lärdom var hur beroende man är av andra människor där ute, att gemenskap och förlåtelse är jätteviktiga. Man har inte råd att ”soloåka”.

Camilla Skrifvars
skribenten är missionspedagog vid
Finska Missionsällskapet

Glada fötter Finska Missionssällskapet 150 år

Måndagen den 19 januari 2009 öppet hus med non-stop program, Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18, Helsingfors.

8.30

Gästerna välkomnas av två historiska gestalter: "missionsdirektor Jooseppi Mustakallio" och "föreståndarinnan för missionskolan för kvinnor Lydia Kivivaara".

08.45-9.00

Morgonandakt från två olika sekel, "missionsdirektor Jooseppi Mustakallio", verksamhetsledare för missionskyrkan Sara Pykäläinen.

09.00-

Kaffe och kringla serveras i Gårdssalen.

9.30-12.00

Gratulationer mottas i Wredesalen.

10.00-10.45

Missionskyrkan: Musikgruppen Sorta från Basjkirien.

Missionsinstitutet: Konstsalong med fönster mot fulanikulturen. Handvävda indigotyger, föremål och bilder från Mali och Senegal. Arla Ljungqvist. Övrigt konstprogram. Utställningen är öppen hela dagen.

10.00-15.00

Kumbukumbu, Finska Missionssällskapets museum, presenterar sin nya utställning.

11.00-12.15

Barfota. Finska Missionssällskapet 150 år.

Dansgruppen Ranat Aek från Thailand, monologen Kengät. Konferencierer: Maija Kuoppala och Heikki Hilvo.

12.15-13.15

Traktering: Smakbitar från Namibia, Kambodja, Pakistan, Colombia, Kina och Thailand.

13.15-14.00

Oroliga fötter

Intervjuer med utländska gäster, "Lydia Kivivaara" och Maria Immonen. Musik.

14.00-15.00

Kaffe och födelsedagstårta i Matsalen och Gårdssalen.

15.00-16.30

Ditt ord är en lykta för min fot. Ps. 119:105.

Jubileumsmässa i Missionskyrkan, liturger pastorerna Eeva Kemppi-Repo och Rolf Steffansson, predikan biskop Munawar Rumalshah, Pakistan.

Anmälan senast den 12 januari för trakteringen. raisa.savolainen@mission.fi eller tfn 09 1297 209.

19.00

Liekki palaa

Missionsmusikal i Johanneskyrkan, Högbergsgatan 12, Helsingfors.

JULKORT!

Nu kan du beställa Finska Missionssällskapets julkort! Julkortet kostar ingenting, men när du skickar det som julhälsning, betalar du in 5, 10, 20 eller 25 euro som går till rent vatten, vaccinationer, söndagsskola eller ett lamm. Beställ korten från fms@mission.fi eller tfn 09-1297 282.

Res i Livingstones fotspår till Malawi och Tanzania 11-23.10.2009 under Rolf Steffanssons ledning!

Under resan får du bekanta dig med det lokala samhället och kyrkolivet, afrikanska kristna, missionshistoria och mellankyrkligt samarbete. För att du ska få maximalt utbyte av resan hålls en förberedande kurs 20-22.4.2009 på Stiftsgården Lärkkulla. Det är även möjligt att endast delta i den förberedande kursen. Resans pris är ca 3100 euro.

Mera information ger Marika Björkgren-Thylin, tfn (09) 1297 265, e-post marika.bjorkgren-thylin@mission.fi eller www.mission.fi/utbildning.

Arrangör: Missionskommittén i Borgå stift.

Vi tackar våra understödjare och samarbetsparter som genom förbön, ekonomiskt stöd eller på annat sätt varit med i vårt arbete.

Vi önskar Er alla en Fridfull Jul och ett Välsignat Nytt År!

Finska Missionssällskapet
www.mission.fi

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Hur kan man stöda FMS?

Gåvor och testamenten

Gåvor

Genom Finska Missionssällskapets bemarkelsedagskonto kan man i samband med t.ex. födelsedagar, examenstillfällena eller pensioneringar komma ihåg missionsarbetet. Den som öppnar ett bemarkelsedagskonto väljer vart understödet går, t.ex. till församlingsarbete, byutveckling, utbildning, sjukvård eller fadderarbete.

De som uppvaktar betalar in en valbar summa till det önskade ändamålet via Finska Missionssällskapet. Efter bemarkelsedagen får jubilarer ett sammandrag över donationerna.

Om mission hela livet har varit viktigt för en person, kan hans eller hennes anhöriga och vänner hedra den bortgångnas minne genom att göra en inbetalning till förmån för missionen. Även i detta fall väljer de anhöriga till vilket ändamål inbetalningarna skall gå.

För mer information kontakta Britt-Helen Lindman, telefon (09) 1297 266, e-post britt-helen.lindman@mission.fi

Testamenten

Det är också möjligt att komma ihåg missionsarbetet i sitt testamente. Det är viktigt att ett testamente upprättas på ett riktigt sätt. Det bör uppfylla lagens krav, men också vara genomförbart. Det är därför bra att i god tid rådfråga en jurist på en advokatbyrå eller en bank. Finska Missionssällskapet ger också hjälp och råd. Kontakta vid behov Finska Missionssällskapets jurist Eveliina Salonen, telefon (09) 1297 204.

Bild: Jouko Martinen

Händelsekalender

Självständighetsdagens basar 6 december 2008, Observatorieg. 18, Helsingfors

Glada fötter 19 januari 2009 kl. 8.30-16.30.

Finska Missionssällskapet fyller 150 år. Vi inbjuder Er till födelsedagsfest, vid Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18, Helsingfors.

Se programmet s.14. Hjärtligt välkomna!

Kumbukumbu, Finska Missionssällskapets museum i Helsingfors öppnar sin nya basutställning **19.1.2009 kl. 10.00.** www.mission.fi/lahetysmuseum/pa_svenska/

Who knows where – you are here 19-22.2.2009. Engelskspråkig missionskonferens för unga vuxna från Finland, Norge och Estland på Stiftsgården Lärkkulla, Karis. Pris 100 euro. www.whoknowswhere.eu
Anmälningar till carre.lonnqvist@mission.fi

Res i Livingstones fotspår till Malawi och Tanzania 11-23.10.2009 under Rolf Steffanssons ledning!

Under resan får du bekanta dig med det lokala samhället och kyrkolivet, afrikanska kristna, missionshistoria och mellankyrkligt samarbete. För att du ska få maximalt utbyte av resan hålls en förberedande kurs

20-22.4 på Stiftsgården Lärkkulla. Det är även möjligt att endast delta i den förberedande kursen. Resans pris är ca 3100 euro.

Mera information ger Marika Björkgren-Thylin, tfn (09) 1297 265, e-post marika.bjorkgren-thylin@mission.fi eller www.mission.fi/utbildning.

Arrangör: Missionskommittén i Borgå stift.

Finskspråkiga resor under jubileumsåret, se www.mission.fi/juhlavuosi/juhlamatkat/

Finska Missionssällskapet

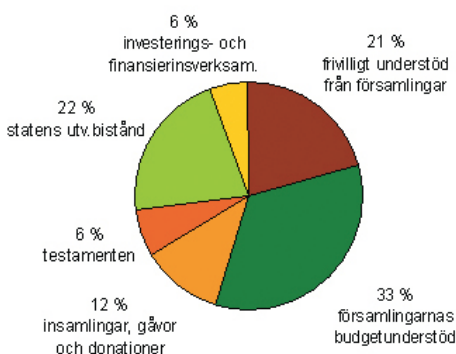
Finska Missionssällskapets motto Kärlek –Tro–Hopp från människa till människa vittnar om sällskapets helhetsbetonade missionsarbete, som innefattar både förkunnselse och tjänst.

Finska Missionssällskapet har verksamhet i 29 länder på fem kontinenter. Sällskapet har en personal på 355 personer, varav 213 arbetar utomlands i samarbete med lokala kyrkor (2007).

Av en årsbudget på ca 25 miljoner euro används 76 procent för arbete utomlands, resten för fostran, utbildning, information och medelanskaffning i Finland.

Alla församlingar i Finlands evangelisk-lutherska kyrka är kallade till medlemmar i Finska Missionssällskapet, som grundades år 1859.

Intäkter 2007

FMS kontonummer

Gåvor från privatpersoner

Sampo 800014-161130

Församlingarnas kollekt m.m.

Sampo 800016-60710

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

Sampo 800016-60710

Referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond

Aktia 405526-51425

Födelsedagskonton

Bitte Lindman, tfn 09-1297 266

Testamenten

Eveliina Salonen, tfn 09-1297 204

Pakistanska Maria lade Jesusbarnet i en apelsinlåda och klädde honom i röd yllemössa för att han inte skulle frysa. Herdarnas riktiga killingar var succé under juldramat i Christ Church School i Nowshera – speciellt då de rymde. Bild: Ann-Christine Marttinen

VÄGKOST

Den kommer när den kommer

Det var en julafton på 1930-talet och den fattiga småbrukarfamiljen höll på att förbereda julmaten. Plötsligt ropade mamman: Hämta barnmorskan – och försvann in i kammaren.

Pappan åkte iväg, men barnmorskan var upptagen på annat håll och hann inte fram i tid. Det höll redan på att bli kritiskt, men till slut kom en äldre granne, som kunde klippa av navelsträngen. Familjens sjunde barn hade kommit till världen. Storasystemen, som skulle vara jultomte, blev rädd när barnet skrek och tappade julklapparna i golvet. Tajmningen för den glada händelsen kunde ha varit bättre. Men barnet (som senare kom att bli min far) föddes på julafton och det kunde man ingenting åt.

Barnen kommer när de kommer, fast mitt under skattskrivningen, långt borta från hemmets trygghet. Och julen kommer när den kommer, oberoende av om allt är färdigt eller inte, om vi har gjort mycket eller litet, varit snälla eller mindre snälla. Lyckligtvis är julens budskap inte beroende av våra prestationer.

Det som vi vet om Jesu barndom är att han föddes i ett stall. Det var inte så i vanliga fall, inte ens på den tiden. Men Gud kom till de fattigaste. Vi, som är vana vid berättelsen, gör den lätt till en glansbild, där det söta barnet ligger bland liljor och rosor. Men jag tror att vi kommer närmare sanningen om vi tänker på ett flyktingläger. För att få ens någon sorts skydd och värme var Jesu familj inkvarterad i något som inte var en människobostad. Mitt i misären födde den unga kvinnan sitt första barn. Familjen litade på Gud, och vi vet vem barnet var: Världens frälsare.

Väldigt få människor skulle vilja flytta till ett flyktingläger i Sudan eller Kongo, eller ens bo bland de fattigaste i slummen. Men Gud gjorde det, Han lämnade den himmelska saligheten för att komma till de fattiga och sårbara, till en familj som var mitt inne i en katastrof. Och det är kanske just mitt i katastrofen som vi kan finna Gud, inte i den perfekta julidyllen (om den nu finns?). Gud vill vara nära oss, när det är som värst.

Outi Laukkanen

Skribenten är församlingspastor i Esbo svenska församling